

موسی برسيماه

جماعت حاضر شد و امام سوره فیل
خواند. نمازگزار گفت: پناه بر خدا! من که
نتوانستم بر سوره بقره صبر کنم، چطور به
سوره فیل توانم ایستاد؟

۳. وزیر مأمون
روزی ابوالعينا به احمد بن ابی
داود که وزیر مأمون بود، از دشمنانش
که در آزار او دست به یکی کرده بودند،
شکایت برد. احمد گفت: «يَدُ اللَّهِ فَوْقَ
أَيْدِيهِمْ...»؛^۲ «دست خدا بالای دست
آهه است.» ابوالعينا گفت: مکر و حیله‌های
آنان نیز عظیم است. احمد گفت: «... وَلَا

۱. در کثار علم
شیخ شرف الدین درگزینی از
مولانا عضد الدین ایجی (دانشمند
معروف) پرسید: خدای تعالی در
کجاي قرآن از من نام برد است؟ مولانا
پاسخ داد: در کثار علماء: «...قُلْ هُنَّا
الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ...»؛^۱ «آیا
کسانی که می دانند با کسانی که
نمی دانند برابرند...».

۲. سوره فیل
شخصی در نماز جماعت حاضر شد
و امام جماعت سوره بقره را می خواند. آن
شخص خسته شد و نماز را فرادا خواند و
پس کار خود رفت. روز بعد در نماز

می فرماید: «...وَإِن يُشْتَهِمُ الْذِبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَقِدُهُ مِنْهُ...»^۱ او هرگاه مگسی چیزی از آنها برباید، نمی توانند آن را از او باز پس گیرند.» منصور گفت: صدق الله العظيم.

۵. فقیر و مأمون

فقیری نزد مأمون آمد و گفت: فقیرم. مأمون گفت: ما همه فقیر هستیم! چنانکه خداوند می فرماید: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ»^۲ «ای مردم! شما همگی نیازمند به خدایید.» فقیر گفت: اراده حج دارم. مأمون گفت: «وَلَلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا...»^۳ «و برای خدا بر مردم است که آهنگ خانه [او] کنند، آنها که توانایی رفتن به سوی آن دارند.» اگر پول نداری حج از تو ساقط است. فقیر گفت: من به امید کمک نزد تو آمده‌ام، نه سخنرانی.

۶. حکم صحیح

در زمان خلافت مأمون، شخصی مرتکب خلاف شد. دستور داده شد که او را

بِعِيقِ الْمَكْرِ السَّيِئِ إِلَّا يُغْلِيهِ...»^۴؛ «اما این نسیرنگهای بد تنها دامان صاحبانش را می گیرد.»

ابوالعبينا گفت: ایشان بسیارند و من تنها و بی کس هستم. احمد گفت: «...كَمْ مِنْ فَتَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فَتَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ»^۵؛ «چه بسیار گروههای کوچکی که به فرمان خدا بر گروههای عظیمی پیروز شدند و خداوند با صابران است.»

۴. خوار و بی مقدار

منصور عباسی مشغول سخن گفتن بود که مگسی روی بینی او نشست.

منصور مگس را از خود دور کرد؛ اما لحظه‌ای بعد، مگس بر چشم او نشست. او مگس را دوباره از خویش دور کرد؛ ولی مگس روی چشم دیگر او نشست. منصور باناراحتی سیلی محکم به صورت خود نواخت! مگس پرید و به جای دیگر رفت. منصور وقتی از منبر پایین آمد، با ناراحتی از عمرو بن عبید پرسید: چرا خداوند مگس را خلق کرده است؟

عمرو گفت: برای آنکه ظالمان و گردن کشان را خوار و بی مقدار سازد!

منصور گفت: از کجا می گویی؟

عمرو گفت: آنجا که خداوند

۱. فاطر/۴۲

۲. بقره/۲۴۹

۳. حج/۷۳

۴. فاطر/۱۵

۵. آل عمران/۹۷

سر امام جماعت زد و از مسجد بیرون رفت. روز دیگر که به نماز جماعت آمد، شنید که امام جماعت این آیه را می خواند: **«وَمِنَ الْأَغْرِبُ مَنْ يَتَوَمَّنُ إِلَّا شَوَّالُ الْيَوْمُ الْآخِرِ...»**^۱; «گروهی [دیگر] از عربها [ای بادیه نشین] به خدا و روز رستاخیز ایمان دارند». مرد گفت: ای آقا! معلوم است چوب در تو اثر کرد!

۸. مکر شیطان

عارفی به مریدی گفت: شیطان بر پدر و مادر تو «آدم و حوا» سوگند خورد که نصیحت گر آنان است و دیدی که با ایشان چه کرد. حال که به گمراهی تو سوگند خورد و خطاب به پروردگار گفته است: **«...فَيُغَرِّتُكَ لِأَغْوِيَّهِمْ أَجْمَعِينَ...»**^۲; «به عزت سوگند، همه آنان را گمراه خواهم کرد»، معلوم است که با تو چه می کند. اینک دامن همت به کمر زن و خود را از کید و مکر و فریش برهان!

۹. سخت ترینها

هارون الرشید بر «ثمامه بن ابرش» که

دستگیر کنند؛ اما او فرار کرد و به جای او برادرش را گرفتند و نزد مأمون آوردهند. مأمون به او گفت: برادرت را حاضر ساز و گرنه تورا به جای او به قتل خواهم رساند! آن شخص گفت: ای خلیفه! اگر سرباز تو بخواهد مرا بکشد و تو حکمی بفرستی که موارها کند، آیا آن سرباز مرا آزاد می کند یا نه؟

گفت: آری. گفت: من نیز حکمی از پادشاهی آورده ام که اطاعت او بر تو لازم است که موارها سازی؟

گفت: آن کیست و آن حکم چیست؟ گفت: آن کس خدای تعالی و حکم، این آیه است: **«...وَلَا تَنِزِّ وَازِرَةً وَزَرَّ أَخْرَى...»**^۳; «و هیچ گناهکاری گناه دیگری را متتحمل نمی شود».

مأمون متأثر شد و گفت: او را رهای کنید که حکمی صحیح آورده است!

۷. اثر چوب

بادیه نشینی در نماز جماعت حاضر شد و شنید که امام جماعت این آیه را می خواند:

«الْأَغْرِبُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا...»^۴; «[بادیه نشینان] عرب، بکفر و نفاقشان شدیدتر است». مرد، چوبی برداشت و بر

۱. انعام ۱۶۴/۱

۲. توبه ۹۷/۲

۳. توبه ۹۹/۳

۴. ص ۸۲/۴

از طرف توسّت، بارانی از سنگ از آسمان بر مافرود آر، یا عذاب در دنای کی برای ما بفرست!» و نگفتند که پروردگارا اگر این بر حق است، ما را به سوی او هدایت کن!

۱۱. قوبه و استغفار

جوانی در زمان رسول خدا^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} حرکات ناپسندی انجام می‌داد و بر منهیّات اقدام می‌نمود. چون خبر یافت که رسول خدا^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} رحلت کرده است توبه نمود و به عبادت مشغول شد.

کسی سؤال کرد: چگونه شد که توبه کردی و پشیمان شدی؟ جوان پاسخ داد: تا زمانی که پیامبر^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} در حیات بود به این آیه پشت گرم بودم:

﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ يَتَعَذَّبُهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ...﴾^۱
[ای پیامبر] تا تو در میان آنها هستی،

خداآوند آنها را مجازات نخواهد کرد.
اکنون آن در بسته شد و پناه به این آیه آوردم: «...وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبُهُمْ وَهُمْ يَسْتَقْبِرُونَ»^۲، [و [نیز] تا زمانی که استغفار می‌کنند، خدا عذابشان نمی‌کند.»

از دانشمندان بود خشم گرفت و او را به «یاسر» خادم خویش سپرد و یاسر نیز از او مراقبت می‌کرد. روزی یاسر این آیه را می‌خواند: **﴿وَنِلْ يَسْمِعُهُ الْمُكَذِّبُونَ﴾**، اما حرف ذال را به فتح می‌خواند که معنای آن تکذیب شدگان است نه تکذیب کشندگان! ثمامه به او گفت: **«مُكَذِّبُونَ»** پیامبرانند، چگونه می‌گویی وای بر ایشان؟

یاسر گفت: مردم می‌گفتند تو بی دینی و من باور نمی‌کرم! اینک پیامبران را دشمن می‌دهی؟ او را رها کرد و از وی دور شد. پس از چندی هارون از ثمامه خشنود شد و او را به مجلس خود پذیرفت. روزی در حین صحبت از او پرسید: سخت ترین چیزها کدام است، ثمامه گفت: دانایی که نادان بر او فرمانروایی کند.

۱۰. نادان ترین روزی معاویه به یکی از یمنیها گفت: از شما نادان تر نبود؛ زیرا زنی بر شما فرمانروایی داشت. یمنی در پاسخ گفت: نادان تر از قبیله من، دودمان تو هستند که چون پیامبر خدا^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} آنان را فراخواند، گفتند: **«اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَنْطِلْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ أَوْ ائْتِنَا بِعَذَابَ الْيَمِّ»**^۳، «پروردگارا! اگر این حق است و

۱. اقبال / ۳۲

۲. اقبال / ۳۳

۳. اقبال / ۳۴